SLADKÝ ŽIVOT

Annie Westová

Důvěra a upřímnost

HARLEQUIN

Annie Westová

DŮVĚRA A UPŘÍMNOST

Překlad

Zdeněk Uherčík

Milá čtenářko,

uvažoval jsem o jednom archetypu, který je docela často používán autorkami našich příběhů. Mužům-hrdinům je dovoleno všechno (například před tím, než potkají tu „pravou“, střídat partnerky na jednu noc jako ponožky), ženám je toho povoleno málo, skoro nic.

A docela mě pobavilo, jak nádherně tenhle problém vypíchli už staří Římané – pardon, dokonce už před nimi Řekové. V Odysseji, *tom slavném bestselleru z doby bronzové, Homér popisuje, jak k nymfě Kalypsó (což je mimochodem také bohyně) přichází posel bohů s požadavkem, aby propustila Odyssea, kterého si tam drží už sedm roků, protože se jí to s ním zkrátka líbí. A nymfa si hořce stěžuje. Že když se bohům-mužům zalíbí nějaká smrtelnice (zvlášť Zeus tím byl pověstný), prostě si s ní užívají. A ostatním bohům je po tom houby. Ale když se bohyně rozhodne si stejně tak užívat se smrtelníkem, hned je oheň… na Olympu. A bohyni nezbude než „sklapnout kufry“. Protože hodnotou ženy je nevinnost a cudnost.*

Nevím jak Vám, ale mně to přijde docela pokrytecké. A o to radši mám ty hrdinky, které si dokáží stát za svým a v tom světě jenom pro muže si své místo najít!

Téma se objevuje hned v několika příbězích, které Vám tenhle měsíc přináším, nebudu ale zastírat, že k napsání těchto řádků mě přivedlo jméno hlavního hrdiny příběhu Pro svobodu cokoliv – *Ares (což byl řecký bůh) – a jeho vyvolené Odessy (jejíž jméno určitě ne náhodou připomíná Odysseu).*

A když jsem už připomněl Odysseu, mám takovou perličku: Setkání Elsebet s Danilem na pláži v povídce Muž, který přišel z moře *je prakticky úplně stejné jako setkání Odyssea s princeznou Nausikáaou (fakt se to tak skloňuje!) na pobřeží ostrova Fajáků. Což mně umožňuje parafrázovat text jedné slavné české písně: Čtěte Homéra, tam to všechno je!*

S láskou
Váš Harlequin

Annie Westová

DŮVĚRA A UPŘÍMNOST

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Pregnancy Bombshell to Bind Them

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollins*Publishers*, 2024

Překlad:
Zdeněk Uherčík

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2024 by Annie West
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
CZ: harpercollins.cz | **FB:** @harpercollinscesko | **IG:** @harpercollinscz

ISBN: 978-83-291-3253-4 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-3254-1 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-3255-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Vassili ležel na boku a hlavu si opíral o pokrčenou paži. Polštáře už byly bůhvíkde a neměl sílu otočit se a hledat je.

Přestože měl údy ztěžklé únavou, pohled, který se mu v ranním slunci naskýtal, vábil k doteku. Zvedl paži a pohladil to dokonalé umělecké dílo. Dlouhou, elegantní křivku od šíje k pasu a dál ke svůdným důlkům nad jejím zadečkem, a pak níž přes jeho pevnou oblinu.

Zachvěla se, když na horké pokožce ucítila jeho prsty, jako kdyby i ten lehounký dotek byl příliš pro plně uspokojenou ženu.

Znal ten pocit. Jejich vášeň byla třaskavá. Byla v mnoha ohledech mnohem prudší, silnější, mohutnější.

Když poprvé sdíleli svá těla, bylo to jako zjevení. Vystoupal do takových výšin, které si dokázal spojit jenom se skydivingem nebo dosažením vrcholku Mount Everestu. Podruhé by to už nemělo být tak úchvatné. Ani potřetí, počtvrté a tak dál.

Přesto ho pokaždé dokázala tak udolat, že když se poté sebral, měl nějakou chvíli pocit, že sám sebe nepoznává.

Položil jí dlaň na zadeček a pomalu sjížděl k místu, kde se téměř stýkala její stehna.

„Vážně?“ zamumlala hlasem ochraptělým z nedostatku spánku, a dokonce i to bylo vzrušující. Bez ohledu na skutečnost, že ještě sotva mohl být připravený. Tvář měla

zabořenou do povlečení a medové vlasy rozhozené přes ramena. „Je moc brzy."

Vassili věděl, že je příliš brzy, ale nedokázal odolat. Naklonil se blíž, až nahmatal horkou, hladkou pokožku a jemné chloupky. Jemně to místo stiskl a cítil, jak se zachvěla.

Zmocnil ho zvláštní, dosud neznámý pocit. Tentokrát to nebylo jenom fyzické. Bylo to víc než sexuální zájem. Víc než uspokojení.

Majetnická žárlivost?

Zamračil se a zaplašil tu hloupou myšlenku. Měl spoustu vlastností, ale majetnickost a žárlivost mezi ně nepatřily.

Otočila hlavu a upřela na něho rozespalý pohled.

Cítil, jak vzduch pulzuje čímsi těžkým, neviditelným, ale přesto neméně skutečným. Stejné tepání rozechvívalo celé jeho vyčerpané tělo.

Před několika dny, dokonce i včera večer, když ještě před západem slunce zamířili do postele, tomu říkal touha. Teď si nebyl jistý, jestli je to něco tak jednoduchého. Tohle byla touha na steroidech. Stejně jako vyvrcholení s ní byla mnohem delší a silnější než všechny orgasmy, které si dokázal vybavit.

„Nejsi utahaný?" zašeptala.

„Vyřízený."

Povytáhla tmavé obočí. „A přesto…?"

Pohnula se a sevřela mu dlaň mezi stehny. Vassili pocítil příval energie ve slabinách. Prudce se nadechl a viděl, jak se jí rozšířily zorničky.

„To nezvládneš. Po tom, co…"

Pokrčil rameny.

Po tolika společných vyvrcholeních, že je ani nedokázal spočítat, by měli být úplně zničení. Přesto ucítil, jak se lehce přitiskla k jeho dlani a sílící teplo ve svém rozkroku.

Smrt sexem. Je to možné?

Jejich těla jistě brzy přemůže únava. Přesto si představoval, jak jí roztahuje stehna, zdvíhá jí boky a proniká do

šťavnatého, hebkého tepla. Cítí, jak ho svírá, přivádí ho svými stahy k vrcholu a šeptá jeho jméno.

Líbilo se mu, jak šeptá jeho jméno, když se blíží k vrcholu. Jako kdyby nebyl obyčejným mužem, ale nějakým úžasným, nádherným tajemstvím.

Ano. Rozhodně ano.

Zkusmo pohnul rukou, vydechla a setřásla si vlasy z obličeje. Ranní slunce odhalilo její vysoko posazené lícní kosti, několik rozverných pih na nose a božské oříškové oči.

A tmavé stíny pod nimi.

Protože posledních pět nocí téměř nespali.

Byli nenasytní.

Ale zatímco on v letovisku předtím odpočíval, ona pracovala až do onoho večera, kdy ji přivedl do svého soukromého bungalovu. Podle svých slov už předtím pracovala několik týdnů naplno.

Připadal si trochu provinile a odtáhl dlaň z toho nádherně teplého místa.

„Promiň. Nemohl jsem odolat, ale máš pravdu. Nejde to."

Ale šlo by. Naštěstí se jeho neklidný penis ukrýval za jeho pozdviženým stehnem.

Vassili si všiml, jak se jí tváří mihl záchvěv emocí. Bylo to snad zklamání? Ale je načase přestat myslet jenom na svoji rozkoš. Bude na ni spousta času, až si odpočine.

„Teď spi, *kopela mou*. Šetřeme síly na později."

Naklonil se k ní a jemně ji políbil na rty.

Jako obvykle opětovala jeho polibek se sladkou přímostí, která působila jak nevinně, tak nesmírně přitažlivě. „To má být slib?"

Pohladila ho po tváři, a to mu připomnělo, že už má několikadenní strniště. Teprve teď si všiml zarudlých míst v dolní části jejího hrdla a na ňadrech. Nepochybně budou i jinde.

Musí se oholit.

Polekal se.

Zaprvé proto, že jí ublížil.

A potom překvapivě při pomyšlení, že ho uspokojuje vědomí, že na ní zanechal svoji značku.

Další majetnické sklony?

Byl natolik mimo sebe, že to přičetl nedostatku spánku.

„Poškrábal jsem tě," řekl a jemně přejel hřbetem prstů po zarudlém místě pod jejím krkem. „Nechtěl jsem ti ublížit. Promiň."

Lesk jejích zeleno-zlatých očí proměnil lítost v plíživou touhu. „Nemusíš se omlouvat. Docela se mi líbí, když nejsi příliš jemný."

Jemný! Zastavil se tady na Velkém bariérovém útesu po třítýdenním dobrodružství v Austrálii. Jeho jediným ústupkem jemnosti bylo, že se oholil a nechal se ostříhat to odpoledne, kdy ji poprvé uviděl při natáčení na pláži. Nechtěl ji vyděsit tím, že až ji pozve na skleničku, bude vypadat jako zanedbaný vagabund.

Vassili ji vzal za ruku a zdvihl si ji k ústům. Voněla po uspokojené ženě a po tropech. Začínal být závislý na vůni kokosovo-limetkového sprchového gelu. Byl mnohem přitažlivější než jakýkoli exkluzivní parfém.

„Přesto se oholím, abych byl připravený na příště." Nemohl odolat, letmo ji políbil na ústa a odtáhl se. „Trochu si odpočiň."

Počkal, dokud nezavřela oči a nezačala pravidelně oddechovat. Potom vyklouzl z postele a trochu toporně odešel do koupelny dát si studenou sprchu.

Laura pomalu vstala, hříšně unavená a s pocitem, že se jí kosti proměnily v želé.

Kdo ví, možná to tak bylo. Během noci znovu a znovu měkla pod Vassiliovými doteky.

Kdyby jí někdo řekl, že potká muže, jenž ji svýma veselýma, temnýma očima, sexuálním charisma a milou povahou vyláká k týdennímu milování, nevěřila by mu.

Přetáhla si přes sebe přikrývku.

Pokud šlo o muže, byla Laura ztělesněním opatrnosti. Nedůvěry.

Nebylo to tak samozřejmě se všemi muži. Například jejím nejlepším kamarádem byl Jake, ale to byla výjimka potvrzující pravidlo. V pětadvaceti letech už věděla, že dřív v pekle nasněží, než aby soudila muže podle vzhledu.

Ale Vassili ji svedl směsí sexuální přitažlivosti a zničující upřímnosti. Právě ona upřímnost ji dostala. Bylo to něco, co od muže vždy chtěla, ale naučila se, že to nemá očekávat.

„Chci vás," řekl jí. „Chci vaše krásné tělo a úsměv, který je jako slunce. Chci vás poznávat a myslím, doufám, že i vy budete se mnou ráda."

Kdyby to řekl kdokoli jiný, otočila by se a rázně odešla. Ale její tělo vysílalo úplně jiný vzkaz. *Ano, ano, ano!*

Ještě se jí nestalo, aby došlo k takhle okamžitému sexuálnímu propojení.

Zachytila jeho pohled a pocítila záchvěv hladu, jaký dosud nepoznala. Pokrčil rameny a zasmál se. Sám sobě. „Odpusťte ten nedostatek taktu, ale raději mluvím na rovinu."

To ji přimělo zastavit se.

Vysvětlil jí, že se nebere příliš vážně a že si zvykl mluvit napřímo. Pak se omluvil, jestli se jí náhodou dotkl, a začal se vyptávat na focení, které právě dokončila.

Vzápětí už spolu seděli na baru u bazénu a dělali si legraci z nealkoholických koktejlů přeplněných tropickým ovocem.

Následující hodinu se jí vyptával na její práci modelky. Nedělal obvyklé dvojsmyslné narážky na focení v plavkách, ani nevyzvídal, jestli pózuje nahá. Zajímal se o samotnou práci. Byl bystrý a zjevně ho to skutečně zajímalo.

Na její dotaz odpověděl, že přijel z Řecka na dovolenou a potom se opět věnoval jí, Velkému bariérovému útesu a nádhernému tropickému ráji tady v okolí Port Douglas.

Kolik mužů se nechopí příležitosti mluvit sami o sobě? Laura věděla, že je předpojatá, ale podle jejích zkušeností takových mnoho nebylo.

Ani nevěděla, jak souhlasila s pozváním na večeři, při níž se nepřestávali smát jeho mylným představám o Austrálii. Odtud byl jen krůček ke smolným příhodám, které je někdy potkaly při cestování.

A po celou tu dobu mezi nimi sílil neviditelný pulz přitažlivosti, který jako blánu bubnu rozechvíval spodní partie jejího těla.

Dokonce i tehdy ještě mohla odolat pokušení. Ale jemu se podařilo, že se k němu začala chovat naprosto upřímně. To se nepovedlo nikomu kromě Jakea. Vassili přiznal, že nehledá vztah. Brzy odjede. Vše, co může nabídnout je zábava, sex a tolik rozkoše, kolik bude chtít.

Přestože se jí dosud ani nedotkl, byla si celý večer až nepřirozeně vědoma blízkosti jeho těla. Jeho pohled byl stejně hmotný jako jeho dotek. Cítila, jak jí po těle přejíždí žhavými prsty touhy.

Když se nakonec políbili, cítila, že to bylo nevyhnutelné a naprosto správné.

Ihned po první společné noci proto odložila odjezd a Vassili si prodloužil pobyt, aby mohl být s ní. Poznamenal sice, že na něho doma čeká práce, kterou ale dokáže vyřídit i online. I když kromě občasného telefonického rozhovoru u něho nezaznamenala žádnou pracovní aktivitu. Pokud šlo o ni, měla nyní přestávku mezi zakázkami, ale věnovala se také vlastním obchodním záležitostem.

Ale jak dlouho sis už neudělala pauzu? Vždycky na něčem pracuješ. Určitě si nějaký oddech zasloužíš.

Možná proto byl čas strávený s Vassiliem tak nádherný. Po krušných zážitcích z dospívání toužila po jistotě a bezpečí. Pracovala usilovně jako všichni, které znala, a vybudovala si pověst spolehlivé profesionálky a metodicky spořila. Potřebovala stabilitu a záchrannou síť.

Okamžité rozhodnutí udělat si volno a oddat se čiré rozkoši neodpovídalo její povaze.

Přesto by si za nic na světě nenechala ujít, jak se s Vassiliem cítila – volná, šťastná a vlastně víc naživu.

Před několika dny si vyměnili telefony. Vassili ji

pozval, aby se za ním zastavila v Řecku. Mezitím se rozhodl, že musí lépe poznat Austrálii a už si plánoval návrat koncem roku.

Jeho výraz jí prozradil, že to není Uluru ani Tasmánie, kvůli čemu by se chtěl vracet. Bylo zřejmé, že ona je tím důvodem.

Nijak nenaznačil, že by to měl být počátek vážného vztahu. I kdyby to udělal, stejně by mu nevěřila. Nebyla žádná romantikou zaslepená naivka, aby věřila takovým snům.

Přesto se jí zrychlil pulz, protože věděla, že ještě není připravena to ukončit. Nemusejí mít před sebou společnou budoucnost, ale to, co sdíleli, bylo příliš dobré, než aby se toho hned vzdávali.

Laura s úsměvem znovu vklouzla do postele.

Vzhledem k její minulosti a vypěstované nedůvěře bylo nepravděpodobné, že by se vůbec někdy vdala. Ale občasné vztahy s muži, jako byl Vassili, který byl sexy, vynikající společník a vedle něhož se cítila naprosto spokojená, byly velice přitažlivé. Dal jasně najevo, že se nechce usadit, a to nechtěla ani ona.

Usmála se ještě víc. Ten muž byl téměř dokonalý.

Otevřely se dveře a ona otevřela oči.

Zamračila se. Byl oblečený. Ne v šortkách, aby mohl strávit den na pláži, ale v lehkých kalhotách a jemné košili. Vlasy měl ještě vlhké ze sprchy, ale místo toho, aby se oholil, jak říkal, nechal si na výrazné bradě noční strniště.

Něco dychtivého a ženského, co se skrývalo v jejích útrobách, se zachvělo. S tím stínem na tvářích vypadal ještě mužněji a trochu nebezpečně. Nebo to snad bylo tím leskem v jeho temných očích.

Když zaznamenala jeho výraz, opřela se o čelo postele a přikrývku si povytáhla do podpaží. Během těch pěti dnů se naučila číst v jeho tváři. Viděla u něho všechno od smíchu po naprosté soustředění. Od zvědavosti po něhu. A přinejmenším třicet stupňů rozkoše.

Ale tohle ještě neviděla. Potlačovaný žár v jeho očích

a semknuté rty prozrazovaly hněv. Víc než hněv, něco mnohem hlubšího, co nedokázala rozeznat.

„Co se děje, Vassilii? Jsi v pořádku?“ Zjevně nebyl.

Mířil do šatny, ale zastavil se a otočil se k ní. Výraz ve tváři měl uvolněnější, ale tělo stále napjaté. Něco se nepochybně dělo.

Nechala sklouznout přikrývku a se sevřenými útrobami vstala z postele. Už věděla, co ten výraz znamená. Bolest provázená hněvem.

Několika rychlými kroky k ní došel, vzal její ruce do dlaní a přitiskl si je na hruď. Přes jemnou látku košile cítila, jak mu rychle buší srdce.

„Můžu ti nějak pomoct?“

Zavrtěl hlavou, povzbudivě se ušklíbl, stiskl jí ruce a políbil ji na hřbety prstů. „Děkuji, nemůžeš dělat nic.“

„Špatné zprávy?“ Cítila s ním. Dvakrát v životě musela čelit hrozným zprávám. Pokaždé jí obrátily život naruby a dodnes si živě pamatovala tu bolest. „Moc mě to mrzí, Vassilii.“

„Ne, nejde o to, že by snad někdo umřel.“ Odmlčel se a sval na čelisti se mu napnul, jako kdyby zatínal zuby. „Není to žádná tragédie, ale… Jde o rodinnou záležitost. Naléhavou rodinnou věc, kterou je třeba vyřešit. Potřebují mě v Řecku. Okamžitě.“

Zděšení se mísilo se soucitem. „Samozřejmě. Chápu.“

Přesto ji jeho odchod bolel. Nebyla zdaleka připravená na to, že se jejich cesty rozdělí.

„Děkuji, že mi rozumíš.“

Opět ji políbil na hřbety prstů a její útroby se znovu rozechvěly. Žádný muž před Vassiliem jí nepolíbil ruku. Netušila, že je to tak neuvěřitelně něžné a sexy.

Zadívala se na jeho nádherně tvarované rty. Byly plné, smyslné, a na někom jiném by možná byly na muže až příliš krásné. Ale ve spojení s jeho výrazně řezaným mužným obličejem…

Laura se naklonila a krátce ho na ty rty políbila. Říkala si, že je to polibek na uklidnění, ale také si chtěla uchovat vzpomínku pro budoucnost. Dotek jeho rtů. Jeho

jedinečnou, sytou chuť. Vůni mýdla, skořice a mužské pokožky, která ji uklidňovala a zároveň vzrušovala. Zrychlený tlukot srdce, který se dostavil vždy, když byli spolu.

Neochotně se odtáhla. „Zabalím ti, než si zjistíš spojení. Nebo bys raději…?"

„Ne, to by bylo skvělé. Díky." Chvíli se jí díval do očí a potom potřásl hlavou. „Nechci jen tak odejít. Bylo to nezapomenutelné." Pustil její ruce a poodstoupil. „Ale ještě se setkáme."

O den později si Laura stále vybavovala jeho lítostivý tón a při té vzpomínce se jí rozbušilo srdce.

Měla by jet domů. Má práci. Ale Vassili měl bungalov zaplacený až do neděle. Řekl jí, aby se v něm cítila jako doma, a ona v sobě nedokázala najít sílu k odjezdu. Dokázala se donutit k tomu, aby usnula, ale na zapnutí notebooku nebo telefonu už neměla energii. Tohle bylo poprvé, kdy naprosto vypnula, žila pouze přítomností a nemyslela na budoucnost.

Bylo to dekadentní, sobecké a užívala si každou minutu.

Teď si uvědomovala, že tyto pocity nejsou pouze důsledkem jejího vztahu s Vassiliem. Částečně to bylo také tím, že vypadla z ruchu a spěchu svého běžného života. Modeling, začínající podnikání a občasná dobrovolná práce pro rodinné centrum pro ni byly důležité, ale nedokázala si vzpomenout, kdy se vším tím aspoň na jeden den přestala zabývat.

Potřebovala volno jako sůl.

Přesto se obávala, že tak jednoduché to nebude. Vassili jí chyběl. Stýskalo se jí. Nechtěla opustit místo, kde spolu byli tak šťastní.

To ji nakonec vyhnalo ze soukromí bungalovu. Mezi lidmi se možná zbaví té malátnosti a neklidu.

Právě si prohlížela zboží v exkluzivním butiku, když zaslechla své jméno. Nikdo na ni nevolal, bylo to jen vzrušené zašeptání. V týle jí přeběhlo zamrazení.

Modelingu se věnovala několik let a byla poměrně úspěšná, ale nepříliš známá. Na spuštění prestižní

turistické reklamy bylo ještě brzy. Poslední záběry udělali minulý týden, právě na této pláži, kde v bikinách a sarongu opěvovala krásy dovolené Down Under, jak se běžně říká Austrálii a okolí.

Přesto ji občas někdo poznal. Tuhle část své práce neměla příliš ráda. Už nebyla tou dvanáctiletou dívenkou, která se snažila, aby ji na veřejnosti nikdo nepoznal. Nemohla být, protože modeling byl lukrativní zkratkou k rozjezdu její skutečné kariéry.

Když šepot zesílil, snažila se narovnat ramena, namísto aby je svěsila, jak to dělávala, aby vypadala menší.

Šepot ji následoval ven z butiku a zaslechla také Vassiliovo jméno. Zamračila se. Stejně jako prodavačka, která ji dychtivě pozorovala.

Když Laura procházela vstupní halou, uviděla dvojici, kterou zahlédla už minulý týden. Šťouchali do sebe a znovu zaslechla Vassiliovo jméno. Muž zvedl mobil, ale když k němu přispěchal jeden ze zaměstnanců a něco mu řekl, s rozmrzelým úšklebkem jej zase schoval.

Ale to Lauře stačilo.

Za chvíli už rychle kráčela k odlehlému bungalovu, který pro ni byl minulý týden rájem. Zavřela za sebou dveře a opřela se o ně. Měla zlost sama na sebe, že se nechala tak vyvést z míry.

Všechno jí tady připomínalo Vassilie. Veliká, měkká postel. Byli v ní spolu tolikrát, že to ani nedokázala spočítat. Soukromý dvůr se skokanským bazénem. Zachvěla se a trochu se jí podlomila kolena, když vzpomněla, jak se v něm milovali za svitu měsíce. Nablýskaná kuchyně, kde jí připravoval řeckou kávu.

Smála se, když se ho ptala, jestli si na cesty vozí mletou kávu a malou řeckou džezvu *briki*. Vassili pokrčil rameny a opáčil, že to zajistil resort, stejně jako koše s ovocem, sýry, vybraná vína a ostatní dobroty.

Laura nakrčila čelo a zeptala se ho, jestli je nějaký VIP. Odpověděl, že jeho strýček je velice úspěšný obchodník. Pak odvedl její pozornost způsobem, jakým to dovedl jenom on, a ona si na to později nevzpomněla.

Teď si vzpomněla. Personál v butiku znal nejen její jméno, ale také Vassiliovo. Jeho celé jméno znělo Vassili Thanos.

Náhle si uvědomila, že o něm ví velice málo. O své práci ani o rodině nemluvil. Ale ani Laura o své rodině nemluvila.

Říkal, že *spolu vycházejí*. Ji ale především zajímalo, jestli se v jeho životě vyskytuje nějaká žena. To bylo naprosto rozhodující, protože nikdy nenavazovala ani sebekratší vztah s mužem, aniž by měla jistotu, že je volný.

Ve všech jiných směrech byl Vassili otevřený a bavil ji historkami ze svého dětství v Řecku i svými současnými dobrodružstvími. Hledal vzrušení a dělal věci, ke kterým by se nikdy neodvážila. Pro zábavu se potápěl se žraloky, skákal s padákem či slézal skály.

Laura fascinovaně poslouchala vyprávění o místech, kde nikdy nebyla a dobrodružstvích, která nikdy nezažila. Měla sice pas, ale nikdy se nepodívala mimo Austrálii.

Jednou to udělá. Možná vezme Vassilie za slovo a využije jeho nabídku, aby s ním strávila nějaký čas v Řecku.

Vzrušením se zajíkla. Jeho nabídka byla víc než lákavá. Jako on sám.

Byl neodolatelný. V duchu reorganizovala své plány a finance a snila o líných dnech u Egejského moře. Zatím se nikomu nepodařilo, aby kvůli němu měnila své plány a práci.

Další důvod zjistit, jak ho tamti lidé znají.

Laura se odstrčila ode dveří a šla k místu, kde odložila mobil.

Vyhledávání přineslo okamžité výsledky. Vassili Thanos nebyl nijak neznámou osobou. Fascinoval svými ztřeštěnými dobrodružstvími a bohatstvím.

Vycházejí spolu.

To byl jeden způsob, jak to vyjádřit. Jeho strýc, Constantine Pappas, řídil jednu z největších logistických firem na světě a Vassili byl součástí té společnosti. Dost na to, aby sám byl miliardářem.

Laura byla zcela ohromena. Vassili je miliardář? To

vysvětlovalo, proč může cestovat z Afriky do And a kamkoli jinam a provozovat nebezpečné sporty od pouštních rallye po jeskyňářství a zlézání ledovců.

Neřekl jí o svém bohatství, ale asi ho chápala. Patřil k nejvěrohodnějším a nejpodmanivějším lidem, jaké kdy potkala, přesto předpokládala, že mnozí lidé by se k němu chovali jinak, kdyby věděli o jeho penězích.

A mnoho žen by se ho proto snažilo ulovit.

Laura se tiše zasmála.

Aspoň ví, že ti nejde o jeho peníze, ale jenom o jeho tělo.

Tím nabylo jeho pozvání do Řecka a plánovaná návštěva Austrálie, kde se s ní chtěl setkat, ještě většího významu. *Věří jí.* Cítila k němu totéž, přestože ani ona se mu zcela nesvěřila se svou minulostí.

Snadno mu odpustila, že své bohatství držel v tajnosti.

Ale když dál bezmyšlenkovitě rolovala stránkami, zmrzl jí úsměv na rtech a zatajila dech. Zamrkala, znovu si několik řádků přečetla a rolovala o kousek níž, kde našla podobný titulek.

Musela se zhluboka nadechnout, protože celý svět se s ní zhoupl. Na okamžik myslela, že omdlí, ale ona nebyla z těch, které omdlévají. Zvlášť když si uvědomila důsledky obsahu článku.

Ta mimořádná událost v rodině, kvůli níž musel tak narychlo odjet, nesouvisela s žádnou nemocí nebo krizí rodinného podnikání.

Bylo to oznámení blížící se svatby s jeho snoubenkou.

Laura nevěřícně zírala do prázdna.

Celou tu dobu byl zaslíbený jiné ženě. Zasnoubili se už před několika lety.

Byla zde i jejich fotografie, momentka, na níž se drželi kolem ramen a smáli se na sebe. Intimitu jejich vztahu vyjadřovaly především jejich láskyplné pohledy, ani ne tak tělesná blízkost.

Mobil třeskl o podlahu a Laura doběhla do koupelny právě včas, aby tam vyzvrátila snídani.

Je ta druhá.

Některé věci se dají odpustit, ale tohle ne. Nikdy.

DRUHÁ KAPITOLA

O tři měsíce později

Vassili dokončil analýzu nákladů, opřel se a přemýšlel o všech pro a proti.

Vzhledem k ekonomickému klimatu a potížím v dodavatelských řetězcích se koupě přepravní společnosti jevila jako čiré šílenství. Na druhou stranu firma byla ztrátová především kvůli špatným rozhodnutím, nikoli proto, že by její obchodní model měl nějaké vnitřní chyby a nedostatky.

Přes opatrný přístup jeho strýce by Thanos Enterprises nebyla tak nesmírně úspěšná, kdyby občas nepodstoupila nějaké riziko.

To byl jeden z mnoha rozdílů mezi jím a Constantinem. Kdyby záleželo na jeho strýci, vedl by firmu stejně jako Vassiliův otec a dědeček. Byl loajální, spolehlivý, neuvěřitelně tvrdohlavý, a právě teď prokletím Vassiliova života.

Oba věděli, že Thanos Enterprises se z průměrné společnosti stala v posledním desetiletí špičkou v oboru díky pečlivě zváženému riziku a rychlé reakci na příležitosti, které pak zvrátila ve svůj prospěch.

Nejhorší bylo, že přestože to Constantine věděl, a Vassili měl talent na vyhledávání takových příležitostí, byl rozhodnutý držet ho u stolu na ředitelství firmy v Aténách. Svázal ho s rodinným podnikem tím, že mu přistřihl křídla a využíval pocitu viny, aby ho přiměl usadit se.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Důvěra a upřímnost**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.